

สงครามโลกครั้งที่ ๑ และ ครั้งที่ ๒ เกิดจากลัทธิล่าเมืองขึ้น(Colonialism)ของระบบทุนนิยม

ซึ่งเกิดจากการแข่งขันกันสร้างประชาธิปไตยในเศรษฐกิจของอังกฤษกับฝรั่งเศสเป็นสำคัญ ซึ่งตรงข้ามกับลัทธิชาตินิยม(Nationalism)ของระบบทุนนิยม เช่นเดียวกัน

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นสันนิบาตชาติ(League of Nations)ที่เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ และสหประชาชาติ(United Nations)ซึ่งเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ก็ต่อสู้เพื่อยกเลิกลัทธิอาณานิคมที่เป็นต้นเหตุของสงครามโลกทั้ง ๒ ครั้ง เพื่อสร้างสันติภาพโลก และสร้างความมั่นคงระหว่างประเทศ

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ และพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ทรงเริ่มต่อสู้กับลัทธิอาณานิคมมาเป็นลำดับ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงต่อสู้เอาชนะลัทธิอาณานิคมอย่างแหลมคมยิ่งนัก

ด้วยหลักพุทธทศพิธราชธรรมอันเป็นการต่อสู้สันติที่ลึกซึ้งที่สุดตามหลักทศพิธราชธรรม ๑๐ ประการที่ดีที่สุดในโลกเหนือกว่าหลักการของสถาบันพระมหากษัตริย์ทั้งปวง โดยทำให้ประเทศมีความเข้มแข็ง ทำให้มีการปกครองเสมอกับนานาอารยประเทศ และเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาอารยประเทศ

ได้ทำการสร้างประชาธิปไตยอย่างสันติตามหลักพุทธทศพิธราชธรรม ที่เรียกว่าทางวิชาการว่า.. “การปฏิวัติสันติ”(Peaceful Revolution)

ซึ่งจะมีผลมิชยชนะอย่างเป็นไปเองต่อประเทศนักล่าอาณานิคม

ที่สร้างประชาธิปไตยจากการปฏิวัติรุนแรง (Violent

Revolution) และทำการต่อสู้ด้วยแนวทางสันติอหิงสาพุทธเอาชนะลัทธิอาณานิคมด้วย

ลัทธิประชาธิปไตย(Democracy)และ ลัทธิชาตินิยม

(Nationalism) และปรัชญาพุทธที่เหนือกว่าปรัชญาตะวันตกคือ.. “อนิจจัง ทุกขัง อนัตตาที่ไม่ยึดมั่นถือมั่น” ซึ่งเหนือและลึกซึ้งกว่าปรัชญา

“เอกภาพของความแตกต่างที่ยึดมั่นถือมั่น” ตามหลักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของชาติสมัยใหม่ของลัทธิประชาธิปไตย คือ เคารพในเอกราชและอธิปไตย ไม่รุกราน ไม่แทรกแซงกิจการภายในเคารพในบูรณภาพแห่งอาณาเขต เสมอภาคถ้อยทีถ้อยอาศัยผลประโยชน์ระหว่างชาติ

ทรงดึงเอาประเทศประชาธิปไตยอื่นๆเป็นพันธมิตร เช่น รัสเซีย เยอรมัน อิตาลี ฯลฯ เข้าร่วมต่อสู้กับประเทศจักรพรรดินิยมนักล่าอาณานิคมอังกฤษและฝรั่งเศส

โดยทรงบุกเข้าไปต่อสู้ในบ้านของประเทศนักล่าอาณานิคมเองเลยทีเดียว เช่น การเสด็จพระพาสยุโรป ๒ ครั้ง ซึ่งไม่ใช่การเสด็จประพาสธรรมดาๆ

แต่เป็นเสด็จไปทำการต่อสู้แย่งสันติเอาชนะต่อลัทธิอาณานิคม นั่นเอง เพราะลัทธิอาณานิคมเป็นเงื่อนไขให้เกิดของสงครามโลกทั้ง ๒ ครั้ง ดังนั้น

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จึงทรงเป็นผู้นำของโลกในการต่อสู้เอาชนะลัทธิอาณานิคม พระองค์จึงทรงเป็น..

...“พระมหากษัตริย์ผู้สร้างสันติภาพโลก”(The King of Peace Maker) นั่นเอง

พระองค์มีชัยชนะต่อลัทธิอาณานิคมของโลก และลัทธิอาณานิคมก็ล่มสลายและถูกยกเลิกให้หมดสิ้นไปด้วยสหประชาชาติหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

มีหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงชัยชนะต่อลัทธิอาณานิคมโดยอังกฤษและฝรั่งเศส คือ.. “สนธิสัญญาฉบับ The Entente Cordiale ค.ศ. 1904” ที่ได้บัญญัติไว้ว่า..

“คู่สัญญาระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศสจะไม่ผนวกเอาดินแดนใดๆของประเทศสยามมาเป็นของตน” (The two contracting parties have no idea to annexing of any Siamese territory) ทรงมีบทบาทจนได้รับการยกย่องยอมรับขึ้นทะเบียนของพระมหากษัตริย์ที่ทรงมีบทบาทสูงเด่นของโลกในยุคนั้น

ต่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗

ทรงสืบทอดพระราชภารกิจของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จนเกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงการปกครองฯ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๕

ต่อมาทางกองทัพแห่งชาติและรัฐบาลได้นำเอาพระบรมราโชบายของพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ ๕ รัชกาลที่ ๖ รัชกาลที่ ๗

มาประยุกต์เข้ากับสถานการณ์ในขณะนั้นเป็น.. “นโยบาย ๖๖/๒๓” ยุติสงครามกลางเมืองของไทย นำประเทศไทยจากสถานการณ์สงครามเข้าสู่สถานการณ์สันติภาพ และยุยุคสงครามเย็นของโลกระหว่างโลก ๒ ขั้ว(Bi-Polars) นำโลกยุคปฏิวัติรุนแรงเข้าสู่ยุคปฏิวัติสันติโดยพื้นฐานแล้ว

นี่คือบทบาทของประเทศไทยต่อการสร้างสันติภาพโลก

จากประสบการณ์ของนโยบาย ๖๖/๒๓ นำประเทศไทยเข้าสู่สถานการณ์สันติภาพ นำโลกเข้าสู่สถานการณ์สันติยุคสงครามเย็นของโลก ๒ ขั้ว ได้ทำการสลายขั้ว และสลายความแตกต่างให้เข้าสู่เอกภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศและทั้งโลก โดยได้ทำการพิเคราะห์อย่างละเอียดลึกซึ้งและแหลมคมที่สุด ได้พบว่า..

“ปรัชญาของทั้ง ๒ โลก”..คือ...

- โลกทุนนิยมเสรี..คือ.. “เอกภาพของความแตกต่าง”(The Unity of Diversity)

- โลกสังคมนิยม..คือ.. “เอกภาพของด้านตรงข้าม”(The Unity of Opposites)

ปรัชญาทั้ง ๒ โลกเป็นอุปสรรคไม่สามารถจะสร้างเอกภาพทางความคิดจิตวิญญาณได้ ที่นำไปสู่การสร้างสังคมแห่งสันติภาพโลกถาวรที่แท้จริงได้ นั่นคือ...

- “เอกภาพของความแตกต่าง”...ของโลกทุนนิยมเสรี ยึดมั่นถือนั่นแต่ความแตกต่าง(Diversity) ขอให้แตกต่างกันเข้าไว้ เคารพความแตกต่าง
จนไม่เข้าสู่เอกภาพความไม่แตกต่างที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหตุเพราะมองไม่เห็น..

“เอกภาพ”(Unity) เพราะเข้าใจว่าเอกภาพไม่มีความหมายอะไร หรือเท่ากับ 0 หรือความว่างเปล่า ดังนั้น เอกภาพของความแตกต่าง..ก็คือ..ความแตกต่าง นั่นเอง
ไม่สามารถที่จะเข้าใจความไม่แตกต่างที่เป็นเอกภาพอันหนึ่งอันเดียวกันได้เลย แต่โดยสังขารความจริงแท้แล้ว(Reality) ความไม่มีอยู่จริง(Existence)
ความว่างมีอยู่จริง 0 สูญมีอยู่จริง สุนทรียามีอยู่จริง อนัตตามีอยู่จริง ความไม่แตกต่างมีอยู่จริง ความหมายของเอกภาพมีอยู่จริง
เพียงแต่ผู้คนที่ไม่ใช่ชาวพุทธมองไม่เห็น เพราะเรามากจะใช้หู ตา จมูก ลิ้น กายที่อายตนะทั้ง ๕ ไปมองจึงมองไม่เห็นรู้ไม่ได้สัมผัสไม่ได้
แต่จะต้องใช้จิต(ใจ)ไปมองตามอริยสัจธรรม ๔ มรรคมงคล ๘ ก็จะมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสได้ เข้าถึงได้ ซึ่งเมื่อมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสได้
เข้าถึงได้ด้วยวิถีจิตตามหลักพุทธธรรมก็จะเป็นเข้าสู่ความเป็นเอกภาพหนึ่งเดียวกันที่ไม่มีความแตกต่างอีกต่อไป เพราะเอกภาพคือสภาวะธรรม(Reality)
ที่จิตจะต้องสะท้อนภาพสภาวะธรรมซึ่งเป็นเอกภาพมาอยู่สมมุติมนุษย์เรียกว่า..

“สัจธรรม” หรือ “ความจริง” หรือ เรียกคำอังกฤษว่า “Truth”

เมื่อมนุษย์สามารถใช้จิตไปสะท้อนภาพของความจริงแท้หรือสภาวะธรรมอันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ไม่มีความแตกต่างก็จะยกระดับจาก..

“ความแตกต่าง..ขึ้นสู่..เอกภาพสมบูรณ์ที่ไม่มีความแตกต่าง” ซึ่งจะนำไปสู่สันติภาพโลกถาวรได้อย่างแท้จริง เพราะจิตเมื่อเข้าถึงสภาวะธรรมอันเป็นความว่าง
เป็นสุนทรียา เป็นอนัตตา เป็นความไม่มี เป็นอสังขตธรรม เป็นความไม่แตกต่างแล้ว ก็จะเป็นเอกภาพสมบูรณ์อันหนึ่งอันเดียวกันไม่แตกต่างเป็นเพศหญิง-ชาย
คนชาติหนึ่งชาตินี้ จิตทุกคนจะเป็นเอกภาคคตาอันหนึ่งอันเดียวกันโดยสภาวะธรรมที่เป็นเอกภาพสมบูรณ์ นี่คือ สันติภาพโลกถาวร
เพราะความแตกต่างคือสัจธรรมสัมพัทธ์(Relative Truth)อันเป็นความถูกต้องอย่างประกอบด้วยเงื่อนไข และเอกภาพคือสัจธรรมสัมบูรณ์(Absolute
Truth)อันเป็นความถูกต้องอย่างปราศจากเงื่อนไข

-

“เอกภาพของด้านตรงข้าม”...ของโลกสังคมนิยม ยึดมั่นถือนั่นแต่ชั่วหรือด้านตรงข้ามที่เป็นสภาวะ.. “ความขัดแย้ง”(Contradiction) ขอให้ขัดแย้งกันเข้าไว้
ต้องเคารพความขัดแย้ง ต้องดำรงความขัดแย้งไว้ จนไม่เข้าสู่เอกภาพความไม่ขัดแย้งที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้เลย แต่โดยสังขารความจริงแท้แล้ว(Reality)
ความไม่ขัดแย้งมีอยู่จริง(Existence) ความว่างมีอยู่จริง 0 สูญมีอยู่จริง สุนทรียามีอยู่จริง อนัตตามีอยู่จริง ความหมายของเอกภาพที่เป็นความไม่ขัดแย้งมีอยู่จริง
เพียงแต่ผู้คนที่ไม่ใช่ชาวพุทธมองไม่เห็น เพราะเรามากจะใช้หู ตา จมูก ลิ้น กายที่อายตนะทั้ง ๕ ไปมองจึงมองไม่เห็นรู้ไม่ได้สัมผัสไม่ได้
แต่จะต้องใช้จิต(ใจ)ไปมองตามอริยสัจธรรม ๔ มรรคมงคล ๘ ก็จะมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสได้ เข้าถึงได้ ซึ่งเมื่อมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสได้
เข้าถึงได้ด้วยวิถีจิตตามหลักพุทธธรรมก็จะเป็นเข้าสู่ความเป็นเอกภาพหนึ่งเดียวกันที่ไม่มีความขัดแย้ง นั่นคือ.. “วัตถุ”(Matter)ในปรัชญาวัตถุนิยม นั่นเอง
เพราะลักษณะของวัตถุคือ..เป็นความจริงแท้ ไม่มีต้นไม่มีปลาย ไม่มีแดนเกิดไม่มีที่สิ้นสุด ดำรงอยู่เป็นอนันตกาล รู้ไม่ได้ สัมผัสไม่ได้ด้วยหู ตา จมูก ลิ้น หาย
แต่ที่รู้ได้สัมผัสได้คือ.. “รูปของวัตถุ”(Form of Matter)ซึ่งสังขตธรรมเท่านั้น และรู้ได้สัมผัสได้ด้วยวิถีวิทยาศาสตร์

เพราะว่า.. “วิทยาศาสตร์..คือ..การค้นหาสัจธรรมความจริงจากรูปของวัตถุ”(Science is seeking truth from concrete fact)

แต่วัตถุหรือเนื้อวัตถุที่ไม่เป็นรูป(Form)วิทยาศาสตร์ไม่อาจจะรู้ได้สัมผัสได้เลยอย่างสิ้นเชิง ยกเว้นจะใช้

จิต(ใจ)เท่านั้นที่เอาไปมองหาเนื้อวัตถุที่เป็นสภาวะธรรมอันเป็นความจริงแท้ที่เป็นเอกภาพจึงจะรู้ได้เห็นได้สัมผัสได้

และอาวุธในการมองเห็นเนื้อวัตถุหรือตัววัตถุที่เป็นสภาวะธรรมหรือความจริงแท้ที่เป็นเอกภาพ

บทความนี้ผมคัดลอกมาจาก โฉนดของพระรูปหนึ่งที่ผมรู้จัก ได้สอบถามท่านไปว่าท่านเขียนเอง หรือคัดลอกมาจากไหน แต่ยังไม่ได้รับคำตอบจากท่าน
ถ้าทราบข่าวอย่างไรจะรีบแจ้งให้ทราบ

หม่อมหลวงชาญโชติ ชมพูนุท

27 พฤศจิกายน 2561